

Het beleid van de pedagoog met betrekking tot het gebruik van middelen is niet consistent omdat zij de verslaving van de zoon van de klager enerzijds gedooft en anderzijds ontmoedigt. Bovendien heeft zij de CEP verkeerd afgenomen.

12-08 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogogen en Onderwijskundigen, hierna te noemen: de NVO

Het College van Toezicht, hierna te noemen: het College, bestaande uit L.C. Mulder, G.J. van Egmond, B.J. van Leeuwen, C.P. Dijkstra en N. Rombout-van Wamelen, beraadslaagt en besluit in voltallige samenstelling.

Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door mevrouw X, hierna te noemen: klaagster, ingediende klacht tegen mevrouw Y, lid NVO, hierna te noemen: verweerster.

1 Het verloop van de procedure

Op 1 november 2012 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 27 oktober 2012 met drie bijlagen van klaagster, die optreedt in haar hoedanigheid van mentor van A., haar zoon. Het College verklaart de klacht ontvankelijk en aan verweerster wordt verweer gevraagd. Het verweerschrift d.d. 19 december 2012 wordt op 21 december 2012 ontvangen. Klaagster ontvangt een afschrift van het verweer. Het College besluit dat een hoorzitting wenselijk is. Klaagster en verweerster worden opgeroepen om op 13 februari 2013 daartoe te verschijnen. Het College acht zich met klacht- en verweerschrift en de mondelinge toelichting van partijen tijdens de hoorzitting voldoende geïnformeerd en besluit om uitspraak te doen.

2 De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

Verweerster is als gedragswetenschapper sinds 2011 werkzaam bij Stichting A., hierna te noemen: de stichting. De stichting is een AWBZ-instelling voor LVG-cliënten. Bij de stichting werkt tot juli 2012 nog een andere pedagoog.

A., zoon van klaagster en de heer S., verblijft op locatie R. en ontvangt daar, onder andere in verband met gedragsproblematiek, 24uurszorg. Verweerster is vanaf het voorjaar van 2011 tot september 2012 als gedragswetenschapper betrokken bij A. Medio 2011 wordt door de medewerkers van de locatie een CCE-traject voor A. gestart.

Verweerster maakt in maart 2012 met de persoonlijk begeleider van A. een CEP-rapportage over A. die de periode september 2011 tot maart 2012 omvat.

In februari 2012 wordt het rapport naar aanleiding van het CCE-traject met ouders besproken. Het team krijgt een training gericht op de begeleidingsstijl van A. Er wordt een plan van aanpak opgesteld voor het zoeken van andere woonruimte voor A.

De stichting gedooft dat A. bij wijze van zelfmedicatie wiet gebruikt. A. verkrijgt de wiet deels op basis van gereguleerde verstrekking en omdat de locatie toestaat dat hij dit tweemaal per week zelf haalt.

Na een ongeval dat A. heeft tijdens het fietsen vraagt A. om tussentijds wiet te mogen halen. Dit wordt hem niet toegestaan. A. deelt als gevolg daarvan een klap uit aan een begeleider.

Er wordt aangifte gedaan van bedreiging en mishandeling. A. wordt op 4 augustus 2012 in voorlopige preventieve hechtenis genomen. Op 24 september 2012 houdt de rechter de zaak aan en op 25 september 2012 wordt de detentie geschorst. A. verblijft sindsdien op een zorgboerderij in Frankrijk.

Klaagster is niet tevreden over het handelen van de locatie R. en van verweerster en dient een klacht in bij het College van Toezicht.

3 De klachten

Klaagster verwijt verweerster samengevat het volgende.

I Verweerster heeft de CEP op onjuiste wijze afgenomen. Een CEP-rapportage dient blijkens het protocol en de toelichting daarop te worden afgenomen door twee medewerkers die dagelijks contact met de cliënt hebben en goed geïnformeerd zijn over recente gebeurtenissen rond de cliënt en door een medewerker die de cliënt meer van een afstand volgt en verantwoordelijk is voor de wijze waarop de ondersteuning en/of behandeling rond de cliënt wordt vormgegeven. Er is bij de rapportage maar één medewerker ingeschakeld die min of meer dagelijks met A. te maken heeft waardoor de beoogde diversiteit van ervaringen met de cliënt niet bewerkstelligd is. De rapportage schetst een karikaturaal negatief beeld van het gedrag van A.

II Verweerster heeft regelmatig in strijd met de begeleidingsbehoefte van A. gehandeld. Met de ervaringsdeskundigheid van klaagster en A's vader is te weinig gedaan bij de begeleiding van A. en de aansturing van de groepsleiding daarin.

Klaagster voert een aantal casus ter onderbouwing aan. Deze luiden samengevat als volgt. Casus 1 en 4.

Verweerster heeft zonder overleg met ouders een indicatie aangevraagd voor een SVLVG-instelling en zij heeft de opsteller van het CCE-rapport gevraagd om het rapport aan te passen in een poging om A. elders geplaatst te krijgen.

Casus 2.

Op initiatief van verweerster is aan de cliënten van R. die wiet gebruiken een cursus gegeven gericht op beperking van drank- en middelengebruik. De ouders zijn daarover echter tevoren niet geïnformeerd noch de groepsleiding. Er is dus niet over nagedacht of een dergelijk intensief traject de spankracht van de betrokken cliënten, waaronder A., te boven gaat.

Casus 3.

Het CCE-traject is medio 2011 ingezet met een tweeledige vraagstelling.

Wat kan de locatie R. in de begeleiding en bejegening van A. verbeteren om hem in de periode tot een eventuele verhuizing een zo goed mogelijke plek op R. te geven; hoe kan het team een meer bij A. passende begeleidingsstijl vinden. De rapportage naar aanleiding van het CCE-traject is in februari 2012 besproken door onderzoeker, ouders, verweerster en manager. Het advies om de Heijkoop methode toe te passen is niet uitgevoerd en ook het alternatief, een coach die meeloopt in het team, is niet uitgevoerd. Aan het plan van aanpak om tot andere woonplek voor A. te komen is tot op moment van indienen van de klacht door verweerster niets gedaan.

Casus 5.

Hoewel het CCE-rapport stelt dat een beheersmatige begeleidingsstijl voor A. minder passend is, lokte de wijze waarop verweerster met A's noden omging incidenten uit. Voordat er sprake was van een beleid van gereguleerde verstrekking gold het beleid 'gecontroleerd gebruik'. In dat beleid was zelf halen van wiet door A. voor verweerster onbespreekbaar. Toen het beleid was bijgesteld in 'gereguleerd gebruik' en A. een paar keer per week zelf wiet wilde halen voerde verweerster dit door tot een ander uiterste, namelijk dat A. verplicht werd om een vast aantal keer in de week het middel zelf te halen. Door verweersters regels met betrekking tot het wietgebruik ontstonden probleemsituaties. De verstandige wijze waarop de begeleiders met het wietgebruik van A. en het 'biets'-gedrag van A's buurman omgingen werd op enig moment gestopt door een expliciet verbod van verweerster.

Casus 6.

Tijdens de preventieve hechtenis van A. werd in diverse forensische rapporten nadrukkelijk aangegeven dat A. detentie-ongeschikt is. Verweerster stelde echter in samenspraak met de reclasseringsinstelling dat het voor A. beter was om het proces in detentie af te wachten. Ouders hebben vanaf januari 2012 diverse pogingen gedaan om over de voor A. passende begeleidingsstijl met verweerster in gesprek te komen.

De incidenten die zich voordeden zijn mede een gevolg van de strakke en starre begeleidings- en bejegeningstijl die verweerster en de manager voorschreven.

Verweerster heeft door haar handelen klagsters vertrouwen beschaamd en dusdoende art. 11 van de Beroepscode (Bc) geschonden.

4 Het verweer

Verweerster voert met betrekking tot de bovenbeschreven klachtonderdelen het volgende aan.

I Verweerster is sinds het voorjaar van 2011 betrokken als gedragswetenschapper bij de locatie R. van stichting A. Samen met een andere gedragswetenschapper was zij vanuit de afdeling zorgondersteuning en behandeling betrokken bij A. A. is een man met complexe problematiek als gevolg van FAS. Verweerster is sinds september 2012 door een herschikking van de afdeling werkzaam binnen andere clusters van de stichting.

Het instrument CEP heeft een tweeledige doelstelling, namelijk om aanwijzingen te geven voor het systematisch beschrijven van een probleemsituatie die bestaat rondom een cliënt, vervolgens om op grond van deze beschrijving van een situatie de ernst van de situatie controleerbaar en betrouwbaar vast te stellen. De CEP richt zich op negatief gedrag, wat betekent dat de positieve en prettige zaken worden betrokken maar niet uitputtend worden beschreven. De CEP is een onderdeel van een geheel aan informatie waarmee A. in beeld wordt gebracht. De CEP wordt halfjaarlijks geactualiseerd. Wanneer er geen ingrijpende veranderingen zijn, zoals in het geval van A., dan actualiseren de persoonlijk begeleider en de gedragswetenschapper de CEP middels een gesprek. Een derde functionaris is niet noodzakelijk. Verweerster erkent dat in deze opzet, die is gehanteerd vanaf de eerste CEP van A. waarbij zij niet betrokken was, een procedurefout wordt gemaakt.

Verweerster is zich er van bewust dat de CEP interpretatie-gevoelig is en dat sommige items meer uitleg zouden kunnen krijgen dan verweerster en het team hebben gegeven.

Verweerster is voornemens om hier in het vervolg meer rekening mee te houden. De CEP is slechts een onderdeel van het dossier, waarbij de manier van in kaart brengen weinig ruimte laat voor nuance en positieve informatie. Dit is ook logisch gezien het doel dat de CEP beoogt. De opmerking van ouders dat de weergave in de CEP geen recht doet aan de totale beeldvorming over A. is volgens verweerster in die zin dan ook deels terecht.

De volgende interventies, die in het adviesverslag van het CCE naar voren zijn gekomen, hebben onderdeel uitgemaakt van het orthopedagogisch/therapeutische klimaat rond A. Eerst is getracht om de beeldvorming over A. te verhelderen. Voortdurend is afstemming gezocht met ouders, er hebben meerdere gesprekken plaatsgevonden om tot afstemming en samenwerking te komen. Er is advies gevraagd omtrent verslavingsproblematiek. Daaruit is een advies voortgekomen voor regulering van gebruik. A. heeft deelgenomen aan het pilot programma. Er is advies gevraagd aan het CCE. Er is extra personeel en activiteiten in gezet.

II

Casus 1 en 4.

Verweerster is niet betrokken geweest bij de aanvraag van de indicatie in april 2011. Met ouders is geconcludeerd dat een aantal dingen niet goed is gegaan bij de aanvraag. Samen is besloten om een nieuwe indicatie aan te vragen. De stichting kon met ouders niet op een lijn komen en besloot om de indicatie inhoudelijk niet verder te wijzigen omdat de stichting en verweerster achter de ingevulde punten staan. Met ouders is de mogelijkheid besproken om aanvullende informatie vanuit hun visie mee te sturen naar het CIZ. Het formulier kan pas worden verstuurd als klagster, mentor van A., haar handtekening er op zet. Omdat klagster niet achter het formulier staat zoals de stichting en verweerster dat hebben ingevuld, is het gevolg dat de aanvraag tot op moment van indienen van de klacht nog niet is

ingestuurd en dat informatie over A. naar andere potentiële zorgaanbieders niet kon worden verstuurd.

Verweerster heeft niet aan de opsteller van het rapport gevraagd om het aan te passen. De opsteller heeft het rapport aangepast na een vraag vanuit de stichting of Trajectum een geschikte plek zou zijn voor A.

Casus 2.

Verweerster bestrijdt dat op haar initiatief de cursus 'Minder drank of drugs' op de locatie R. is gestart. Het is een gezamenlijk besluit geweest van de clustermanagers, de gedragswetenschappers en de cursusgevers. De groepsleiding was wel degelijk op de hoogte van de cursus en zij kregen de opdracht om te inventariseren welke cliënten mee zouden willen doen. A. werd door begeleiders aangemeld. Het is de verantwoordelijkheid van dezen om ouders op de hoogte te stellen. De cursus is maatwerk en zeker ook bij A. is rekening gehouden met de persoon.

Casus 3.

Er is een CCE-traject aangevraagd. De vraag aan het CCE, zoals beschreven in het aanmeldingsformulier, ondertekend door ouders, luidde: "Welke begeleidingsstijl sluit het best aan bij de hulpvraag van A.? Aan welke voorwaarden dient zijn woonomgeving te voldoen om aan de hulpvraag te kunnen voldoen? In welke setting kan voldoende worden aangesloten bij de hulpvraag van A.? Uit het CCE-adviesverslag blijkt dat R. niet passend is. Er zal gekeken moeten worden naar een andere passende plek. In de tussentijd geeft het CCE desgevraagd de mogelijkheid tot ondersteuning. Locatie R. geeft aan dat de methode Heijkoop zou aansluiten bij de behoefte van A. De CCE-consulent heeft van deze methode gebruik gemaakt. Verweerster kan zich niet herinneren dat is gesproken over het meelopen van een coach met het team. Er is wel gestart met coaching gericht op het team. Dit blijkt uit de notulen van de eindevaluatie van het CCE-traject van 26 september 2012.

Casus 5.

Stichting A. hanteert een ontmoedigingsbeleid als het gaat om middelengebruik. Vanaf april 2011 is een interne adviesdienst betrokken bij het middelengebruik van A. Er is een onderzoek gestart en er is geadviseerd hoe om te gaan met het wietgebruik van A. In overleg met alle betrokken partijen is er een plan van aanpak geschreven voor een pilot gereguleerd gebruik en is deze pilot gestart. Na een periode van enkele maanden waarin regelmatig werd geëvalueerd heeft verweerster met anderen moeten concluderen dat ouders een andere visie hebben over wietgebruik dan de stichting. De gekozen tussenoplossing blijkt ook niet te werken omdat er teveel situaties zijn dat er buiten de afspraken om wordt gehandeld door begeleiders en ouders.

Volgens ouders zou in het CCE-rapport staan dat een beheersmatige begeleidingsstijl minder passend is voor A. Verweerster kan dit ook na herhaaldelijk lezen niet terugvinden in het rapport. Het CCE geeft aan dat het verminderen of onthouden van drugsgebruik moeilijk te hanteren is binnen R. Het beleid omtrent wietgebruik is tot stand gekomen met diverse deskundigen. Deskundigen en verweerster vinden het niet verstandig om extra wiet te verschaffen op het moment van extra spanning omdat daarmee het verslavingsgedrag wordt bekrachtigd. Verweerster maakt zich bovendien ernstig zorgen om het wietgebruik van A. gekeken naar de gevolgen voor A's hersenen en de grote afhankelijkheid die er ontstaat.

Casus 6.

In een brief vanuit de coördinator forensische zorg wordt aangegeven dat A. is geïndiceerd voor het verstandelijk gehandicapten circuit op het niveau van SGLVG en dat hij is toegeleid naar instelling T. Verweerster bestrijdt dat zij niet heeft willen onderschrijven dat A. detentie-ongeschikt is. Verweerster heeft immers een onderbouwing geschreven bestemd voor de rechtbank waarin zij aangeeft wat maakt dat detentie niet de juiste plek is voor A. maar waarin zij ook beschrijft dat locatie R. geen passende plek is voor hem.

5 De beoordeling van de klachten

Met betrekking tot klachtonderdeel I overweegt het College als volgt.

Het College stelt vast dat verweerster sinds het voorjaar van 2011 betrokken is als gedragswetenschapper bij de locatie R. van stichting A. Op grond van hetgeen ter zitting door partijen is verklaard stelt het College vast dat er in de beginfase van de professionele relatie te weinig informatie aan ouders is gegeven over de behandelmogelijkheden en over het behandeldoel voor klagsters zoon A. Dit is aan verweerster echter niet te verwijten omdat zij toen nog niet bij de stichting A. werkte. Aan verweerster is in haar hoedanigheid van voorzitter van het team wel te verwijten dat de derde CEP verkeerd is afgenomen. Het College oordeelt dat verweerster aldus niet zorgvuldig handelde. Het College stelt vast dat verweerster deze procedurele fout erkent in het verweer. Klachtonderdeel I is derhalve gegrond.

Met betrekking tot klachtonderdeel II overweegt het College als volgt.

Met betrekking tot casus 1 en 4.

Het College stelt vast dat verweerster klagsters klachten op deze onderdelen gemotiveerd weerlegt.

Het klachtonderdeel is in dit opzicht derhalve ongegrond.

Met betrekking tot casus 2.

Het College stelt vast dat verweerster klagsters klachten op deze onderdelen gemotiveerd weerlegt.

Het klachtonderdeel is in dit opzicht derhalve ongegrond.

Met betrekking tot casus 3.

Het College stelt vast dat verweerster klagsters klachten op deze onderdelen gemotiveerd weerlegt.

Het klachtonderdeel is in dit opzicht derhalve ongegrond.

Met betrekking tot casus 5.

Het College stelt vast dat verweerster en locatie R. de verslaving van klagsters zoon enerzijds gedogen en anderzijds ontmoedigen. Het College stelt vast dat verweersters beleid met betrekking tot gebruik van middelen derhalve niet consistent is geweest.

Het College oordeelt dat verweerster door aldus te handelen in strijd met art. 11 BC heeft gehandeld. Het klachtonderdeel is derhalve in dit opzicht gegrond.

Met betrekking tot casus 6.

Het College stelt vast dat verweerster klagsters klachten op deze onderdelen gemotiveerd weerlegt.

Het klachtonderdeel is in dit opzicht derhalve ongegrond.

Uitspraak

Dit alles overwegende komt het College van Toezicht tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel I is gegrond en klachtonderdeel II is in het bovenbeschreven opzicht gegrond en voor het overige ongegrond.

Het College stelt vast dat verweerster ter zitting er blijk van heeft gegeven kritisch op het eigen professionele handelen te reflecteren.

Het College oordeelt dat een waarschuwing passend is.

Het College legt aan verweerster de maatregel van een waarschuwing op.

Aldus gedaan de 29ste mei 2013 door het College van Toezicht.

Mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mevrouw mr. N. Jacobs, ambtelijk secretaris